

KRAKÓW

DNIA 10 LISTOPADA 1831 r.

Goniec wychodzi codziennie oprócz
świąt uroczystych o godzinie 3
po południu regularnie, w Dru-
karni St. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA:

Kwartalna . . . . złp: 40.
Miesięczna . . . . . 4.
Numer pojedynczy . gr: 10.

Goniec Krakowski,

DZIENNIK POLITYCZNY, HISTORYCZNY I LITERACKI

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 5. 836	+ 6. 0	+ 1,0	połud. za. słaby	pochmurno	
8. 12	„ 6. 002	+ 8. 9	+ 1,2	wschoni słaby	„ „	
8	„ 6. 036	+ 8. 9	+ 1,5	„ „	„ „	
9	„ 6. 302	+ 6 9	+ 1,5	zachodni słaby	„ „	deszcz

— KRAKÓW. —

Ceny Zboża w 3 i 4 gatunkach sprzedawa-
nego na targowicy w Kleparzu.

Dnia 7 i 8 Listopada 1831 r.	1		2		3		4	
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Korzec Pszenicy.	28	—	25	—	24	15	24	—
— Zyta.....	23	15	22	—	21	—	20	—
— Jęczmieni..	17	—	16	—	14	—	13	15
— Grochu	20	—	19	—	18	—	16	15
— Owsa	9	—	8	24	8	18	8	12
— Jagiel.....	27	—	25	—	24	15	24	—
— Rzepaku...	23	15	17	—	16	15	16	—

Część Urzędowa.

Lwów (18 Października.)

— C. K. rząd krajowy ogłosił następujący

Okólnik:

O uldze w opłaceniu podatków przez Nay-

jaśniejszego Pana podatkujaćym tego kraju
naylaskawiey dozwołoney.

»Uciski, kóremi Galicyja w ostatnich cza-
sach dotkniętą została, a których skutki te-
mu krajowi ciągle czuć się dają, obok roz-
licznych dowodów wieczności i przychylności,
przez mieszkańców tego kraju śród zbiegu
tylu przeciwnych wypadków okazanych; zwró-
ciły na siebie szczególniejszą uwagę ciągley
staranności Najjaśniejszego Pana, by wszel-
kiemi nastęrczującemi się sposobami krajowi
temu nieść pomoe i ulgę.

»Najjaśniejszy Pan zwrócił w tey mierze
szczególniejszą uwagę na obowiązki, w któ-
rych Galicyja co do stałych podatków znay-
duje się, i na owe znaczne zaległości, które
w zaszłych stosunkach narosły.

»W tym względzie raczył Najjaśniejszy Pan mocą najwyższego listu gabinetowego z dnia 10 b. m. rozporządzić najłaskawiej, co następuje:

1. Oplacać powinny (kontrybuentom) podatki gruntowy, urbaryjalny i dziesięcinny, tudzież od domów, bez różnicy między posiadłością dominikałną i rustykalną, którzy w tych podatkach aż do końca roku administracyjnego 1831 w takiej zaległości (restancji) pozostają, która nie przewyższa summy, przez każdego z nich w każdym z tych podatków w roku administracyjnym 1831 jako całoroczna ilość opłacać się mających, ma ta zaległość całkowicie być darowaną i odpisaną.

2. Kontrybuentom do rzeczonych podatków bez różnicy posiadłości, których zaległości roczną ilość podatku przewyższają, którą z każdego rzeczonych podatków na rok administracyjny 1831 opłacać mieli, dozwolone są do uiszczenia reszty 3 terminy roczne, w aposobie następującym.

a) temu, który w przeciągu pierwszego r. od 1 Listopada 1831 do końca Paźdz. 1832 połowę reszty owej wypłaci, a przy tém bieżące należitości zaspokaja, druga połowa.

b) temu, który tym samym sposobem w ciągu dwóch lat dwie trzecie części z zaległości wypłaci; część trzecia.

c) temu zaś, który podobnymże sposobem w ciągu trzech lat trzy czwartej części zaległej reszty wypłaci, część czwartą darowaną jak umorzona odpisaną będzie.

3. Kontrybuentom w zaległościach podatku zarobkowego zostającym, ilość, która za rok administracyjny 1831 wymienionę kwotę tego podatku nie przewyższa, darowaną, a dla zaległości ową ilość przenoszący termin jednego roku do opłacenia w tym sposobie dozwolony być ma, iż, jeżeli w ciągu

tego roku połowa zaległości obok bieżącej opłaty podatku zarobkowego zaspokojoną będzie, druga połowa darowaną zostaje.

4. Z dniem 1 Listopada 1831 jeszcze pozostające z uchylonego temi czasami osobistego (poglównego) podatku, całkiem odpisane być mają i w tej mierze upominać się więcej nie należy.

5. Przepisy te stosują się względem dotyczących podatków tylko do owych zaległości, które w kassach monarchicznych wykazane są, a przez zwierzchności poborcze od kontrybuentów wybrane, ale jeszcze do kass oddane nie zostały: owszem o uiszczeniu takich zaległości z wszelką usilnością nastawać, i gdzie takowe wydarzą się, postępować należy.

6. Aby zaś i owym kontrybuentom, którzy powinności swojej w podatkowaniu z natężeniem wszystkich sił dopełnili, i do końca roku administracyjnego 1831 r. w żadnej wcale zaległości nie zostają ulgę sprawić; mają ci, którzy względem podatku gruntowego, urbaryjalnego i dziesięcinnego w takim znajdują się razie, od zapłacenia dodatku do owych danin za rok administracyjny 1832 zupełnie być uwolnieni; onym zaś, którzy do końca r. 1831 żadnej zaległości w podatku zarobkowym, przed tém opłacanym, nie są winni na r. 1832 tylko połowa ilości, jaką by na ten podatek prawnie opłacać powinni, wymierzona być ma.

Ta najłaskawsza uchwała Najjaśniejszego Pana, na mocy uwiadomienia prezydyjalnego wysokiej kancelaryi nadwornej z d. 10 b. m. do liczby 3171 podaje się niniejszemu do powszechnej wiadomości.

Czesć Nieurzędowa.

WARSZAWA. (dnia 3 Listopada.)

— Doczekawszy lat 75 i pół, zaonędry rozstała się z tym światem s. p. Pani Agnieszka z Marynowskich Truskolaska. — Sprawiedliwie nazywano ją *Matką Polskiego Teatru*; ona bowiem rozkwitającą scenę narodową wzorowym ozdabiała talentem, ona pierwsza przedstawiała główne role w najpierwszej tragedji w polskim daney języku. Po przedstawieniu *Meropy*, król Stanisław August kazał rzeźbiarzowi Monaldemu zrobić popiersie Truskolaskiej, dla umieszczenia między artystami ozdobionemi prawdziwym talentem. Od r. 1795 do 1800 była dyrektorką teatru; Alojzy Żółkowski i Marcin Szymanowskiego wyszli z jej szkoły. Od lat 20 kilku opnściwszy zawód dramatyczny, zostawała przy swej córce JPani Ledóchowskiej, która dotąd należy do nacyelniejszych ozdób sceny polskiej.

— Starszy adjutant głównego sztabu czynnej armii podpułkownik Prigorowski mając zlecenie od żony obywatela wileńskiej gubernii, Szawelskiego powiatu, Jana de Wolfa wziętego w niewolę w miasteczku Mieszkucie przez wojska Dembińskiego w czasie pobytu ich w Litwie, i chcąc takowe skutecznie, uprasza, ktoby wiedział o losie tegoż de Wolfa, alhoi też o miejscu gdzie się teraz znajduje, czy żyje albo nie; raczył łaskawie dać wiadomość, adresując na imie proszącego w głównym sztabie czynnej armii w stołecznem mieście Warszawie konsystującego.

BERLIN (5 Listopada.)

Gdy już rewolucya w Polsce skończoną, a prawy porządek i spokojność w tym sąsiedzkim kraju przywrócone zostały; przeto

JKMość wszelkie środki militarne bezpieczeństwa odwołać, i wojsku 1. 2. 5. i 6. korpusu na stopę pokoju powrócić kazał.

Onegdy przejechał tędy P. Alliot goniec gabinetowy francuzki z Paryża do Petersburga.

PARYŻ (26 Października.)

Depesza telegraficzna nadeszła dziś z Turonu, donosi że hrabia Capo d'Istria, prezes rządu narodowego Grecyi, zdradziecko został zamordowany w mieście Nauplija.

D. 22. Wiadomości dziś odebrane o naradach reprezentantów Belgii nad 24 artykułami konferencyi londyńskiej, wątpić niedozwalają, o prostem i bezwarunkowém przyjęciu takowych. Utrzymują że głosy podzielają się niemal w takim sposobie iż 60 będzie za przyjęciem, a 36 za odrzuceniem.

Dziennik ministeryalny angielski *Kurier* z dnia 26. b. m. nadeszły tu dziś przez nadzwyczajną sposobność zawiera następujący artykuł: »Z żalem donosimy, że król hollenderski wymówił się od dania kategorycznej odpowiedzi posłowi angielskiemu pod względem postanowień *Konferencyi Londyńskiej*. W Hadze obawiają się uporu króla Wilhelma. — Mamypowód mniemania, że lord Palmerston po odebrania tej wiadomości, postanowił przedsięwziąć krok bezpośredni. — Rozkaz telegraficzny przesłany został admirałowi *Codrington*, aby zeskadrą swoją wypłynął i udał się na Skaldę; gdzie ma być gotów do działania wedle potrzeby.«

Wiadomości atoli nadeszłe do Paryża wprost z Hagi, czynią nadzieję, że niebędzie potrzeby udawać się do tych środków surowych, dla zniewolenia Hollandyi do przyjęcia traktatu. Jeden z dzienników donosi, że zawieszenie kroków nieprzyjacielskich między Hollandyą i Belgijami do dnia 30 Października przedłużone.

— Monifor umieścił wiadomość o zajęciu Bony przez woyska Beja Konstantyny, o którym wypadku podaje następujące szczegóły. Mieszkańcy Bony, oblężeni przez woyska Haddi Achmeta Beja Konstantyny, prosili jenerała dowodzącego woyskiem okupacyjnem o kilku officerów ze 100 Zuaresami i o amunicyą. Natychmiast posłano żywności do Bona, w której panował głód, z powodu blokady, tudzież majora Huder ze 120 Zuaresami z których połowa byli krajowcy. Przyjęto go jako oswobodziciela; zajął on Kassaubę, stary wielki zamek na wzgórzu panującym nad miastem, lecz był tyle nieoatrzony, iż niekazał pozamykać bram, a nawet bramę prowadzącą na otwarte pole, która dawniej niż od roku była zamknięta, kazał otworzyć. Dwanaście dni upłynęło zupełnie spokojnie, wieśniacy dowozili więcej żywności niż zwyczajnie, a na targu było wszystkiego do zbytku. Zdawało się, iż wszystkie siły obracają się przeciwko wspólnemu nieprzyjacielowi, gdy nagle dnia 26. udało się Ibrahimowi bytemu. Bejowi Konstantyny, który się znajdował w Bona i nieściągając na siebie podejrzenia majora Huder, wejść do Kassauby i opanować ją podczas niebytności dowodzącego officera. Zdradzonny zarazem przez część mieszkańców miasta, major Huder wołał swoich żołnierzy do broni; na nieszczęście zahadzał mieć ich zebranych i obsadzić punkta, któreby były zapewniły jego komunikacyą z brygami Adonis i Creole, które stały w zatoce. Z pozostałymi przy nim żołnierzami, tudzież przybyłymi w pomoc z wspomnianych statków załogą, bił się odważnie w ulicach, lecz przez ogień Kassauby, w dniu 29. Wczesnia widział się być zmuszonym, schronić się na okręty. Właśnie z ludźmi swemi miał wsiadać na nie, gdy został zabity kulą z ręcznej

broni. Podczas utarczki w mieście, zginął kapitan Bigot i dwóch Zaurosów. Cały oddział wraz z kilku rannymi został odwieziony do Algieru. Wypadek ten, jest tym nieprzyjemniejszy, że tego samego dnia, przybył morzem drugi batalion Zauresów pod dowództwem majora Duvivier pod Bona. — Officer ten sądził, iż w okolicznościach tych wyładowanie byłoby niekorzystnem i powrócił do Algieru. Officerowie i żołnierze brygów zasługują na wszelkie pochwały za gorliwość i odwagę jakie okazali, spiesząc w pomoc Zauresom. Jenerał Berthezene otrzymał rozkazy stosowne do tego wypadku. — Wiadomość o stacie Bony, przywiózł statek parowy Sphinx w 48 godzin z Algieru do Toulonu.

PETERSBURG (15 Października.)

— Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość raczył mianować rzeczywistego tajnego radcę Nowossilzoff członkiem rady państwa, a rzeczywistemu radcy stanu Dymitrieff udzielić orderu św. Stanisława 1. klasy.

— Gdy podług nowej organizacyi liceum Richelieu w Odessie, wszelkie instytuta naukowe w tém mieście stoją pod jego dozorem; więc wszystkie osoby trudniące się nauczaniem po pensjach i domach prywatnych, zawiadomione zostały przez gazetę tutejszą iż niezwłocznie przedstawić powinny dyrekcyi liceum dokumenta, mocą których zostały upoważnione do nauczania, gdyż stosownie do ukazów Cesarskich i rozporządzeń wydanych przez ministerium oświecenia publicznego, nauczyciele niemieszczanie przy instytutach publicznych lub którzy przynajmniej lat trzech niesłużyli w takowych, i nie są opatrzeni w szczególne upoważnienia od władz szkólnych, w żadnym przypadku, ani po pensjach, ani też w domach prywatnych nie będą mogli udzielać nauk.